

Skúšali ste už niekedy pozorovať oheň v peci? Keď sa začína kúriť, treba pec najskôr pripraviť. Povymetať popol, dať na spodok suchý papier, suché triesky a potom suché drevo, otvoriť komín a všetky vzduchové otvory; škrtnúť zápalkou a oheň sa rozhorí. Keď by si nepootváral vzduchové prívody, oheň sa nerozhorí a všetky tie potrebné veci na založenie ohňa sú nanič. Bez vzduchu sa ťažko niečo zapáli. Keď sa dobre rozkúri, tak oheň je intenzívny, veľký a všetko úžasne zhára. Ak pozatvárame vzduchové prívody, oheň sa stlmí a horí pomalšie. Dokonca, ak nie je dobre rozhorený, tak sa v peci oheň udusí. Ak znova, čo i len trochu pootvoríme prívody vzduchu, oheň zbíkne. Aj naša duša potrebuje prívody vzduchu, aby len netlela, ale poriadne zahorela.

Čo je tým vzduchom pre dušu? Keď v práci podpisujem list za niekoho iného, tak napíšem skratku „vz“ – v zástúpení... Ježiš pri svojom odchode hovorí, že nám pošle Ducha – Tešiteľa; akoby hovoril, že namiesto seba, posielal Ducha Svätého. A teraz prenesene v kancelárskej terminológii, keby Duch podpisoval list za Ježiša, tak by sa podpísal: **vz DUCH**. On je ten **vzDUCH**

pre našu dušu... (tá naša slovenčina má naozaj čaro... hahaha)

„Pane, zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme. Príď Duchu Svätý, naplň srdcia svojich veriacich. A zapál v nás oheň svojej lásky.“